

kan ministeren så ikke konstatere her, at hovedparten af patienterne, der er i vores sygehussenge, er borgere over 65 år? Det er ikke et problem at blive ældre, det er jeg da enig i, men det er vel en konstatering, at det er de ældre, der belaster vores sundhedsvæsen mest? Kan ministeren ikke bekræfte det og så løfte fligen for, hvad regeringen ønsker på sundhedsområdet?

Indenrigs- og sundhedsministeren (Lars Løkke Rasmussen):

Når fru Lone Møller spørger, hvilken politik regeringen vil føre i forhold til det danske sundhedsvæsen, så kunne jeg jo være fristet til at sige, at vi vil føre den politik, der virker. Det er det, vi har gjort til dato, nemlig en kombination af at prioritere sundhedsområdet ressourcemæssigt med ret pæne vækstprocenter, flere penge, flere hårde kontanter, med et sæt spilleregler, der sikrer, at vi ikke bare har fokus på at bruge flere penge sådan passivt hen ad vejen, men at pengene bruges på en sådan måde, at det påvirker arbejdsplanlægningen og kreativiteten. Det understøtter en strukturdebat på sundhedsområdet, som også er en del af svaret på den udfordring, der her ridses op.

Det er den politik, regeringen har forfulgt til dato. Det betyder, at ventetiden ikke længere, hvis vi kan holde den kadence, vi har nu, er noget tungt problem, når man ser det i kombination med, at patienterne også har en mulighed for at søge ud privat efter 2 måneder. Det er den linje, regeringen fortsat vil forfølge.

Keld Albrechtsen (EL):

Når man nu ser på forløbet inden for det sidste halvandet års tid, så kommer ministeren med nogle penge. De bliver fordelt efter en bestemt nøgle hen over det sidste år ude i amterne, og langt hen på året ved man ikke, hvilke penge man har, og man ved ikke, hvad man kan disponere efter. Så sker der en ny fordeling af pengene med det resultat, at man f.eks. i Århus Amt i begyndelsen af år 2003 har været nødt til at foretage dramatiske nedskæringer, og ministeren må så til sidst indse, at han er nødt til at frigive yderligere 200 mio. kr.

Jeg synes ikke, at det virker som god planlægning. Det er sådan en stressfaktor, ministeren indbygger i systemet, hvor man i amterne aldrig ved, om man har nogle penge, eller man ikke har nogen penge.

Derfor ville jeg godt spørge ministeren, om ikke man kunne forestille sig, at amterne i højere

grad kunne regne med, at der er nogle penge, som de kan disponere lidt mere langsigtet over, således at man ikke først skal til at foretage gevaldige nedskæringer og så måske og måske ikke efterfølgende får nogle af pengene alligevel. Det er altså ikke ret god planlægning. Jeg vil høre ministeren, om ikke det giver stof til eftertanke.

Kl. 14.00

Indenrigs- og sundhedsministeren (Lars Løkke Rasmussen):

Den strategi, hr. Keld Albrechtsen her beskriver, er jo den strategi, som den tidligere regering fulgte slavisk år efter år med de nedslående resultater, man kunne opvise efter 9 års socialdemokratisk ledelse.

Det er jo sådan set baggrunden for, at den nye regering har ønsket at tilføre sundhedsvæsenet det dynamiske element, der består i, at man ude på den enkelte afdeling, der, hvor man gør en forskel – i virkeligheden hele forskellen – kan se en sammenhæng mellem de ressourcer, man har til rådighed, og den aktivitet, man præsterer.

Det er sådan set det, vi er i gang med: at vende kursen. Det skal så selvfølgelig ske i kombination med, at man skal kunne have tillid til, hvad det er for en økonomiramme, man har på den lange bane. Derfor har vi også anmeldt over for Amtsrådsforeningen, at et af de hovedtemaer, vi skal diskutere i de forestående økonomiforhandlinger, netop er, hvordan vi tilfører dansk sundhedsvæsen den form for takststyring, der sikrer dynamikken, i kombination med at vi også har en rammeøkonomi, der sikrer hensynet til den langsigtede planlægning.

Det er sådan set den balance, vi skal finde, og som vi har søgt at introducere, og som vi foreløbig har haft ganske gode resultater med også i Århus Amt.

Sophie Hæstorp Andersen (S):

Det er selvfølgelig glædeligt, at man nu går over til at prøve at lave en mere langsigtet planlægning på området frem for at hoppe fra tue til tue, frem for at hoppe fra den ene million til den næste million.

Det korte af det lange er vel egentlig, at Løkkeposen lige nu vel er oppe på omkring 650 mio. kr. for indeværende år, mens den sidste år var på 1,5 mia. kr. Herudover skal man lægge mærke til, at den tidligere regering bevilgede 2,1 mia. kr., men at denne regering kun har fundet 1,5 mia. kr. til i år. På den baggrund er det svært at